

غیبت (اصطلاح معرفت شناختی)

غیبت (ش.ش / رسا.ش / ارت.ش) وضعیتی است برای معلم و متعلم و نیز عالمان و آن این است که آن دو از هم غایب باشند و امکان تعلیم و تعلم و مراوده علمی نداشته باشند. چه مسافت جغرافیایی چه مسافت حکمی. چه تقطر و قحط و حرمان و... نقص در اختلاف و آمد و شد عالمان ... همه غیبت است. مثل اینکه دانشمندان در بلاد دور از هم باشند و ارتباط میان آن ها ضعیف باشد. اعظم غیبت ها غیبت امام، حضرت ولی عصر عجل الله تعالی فرجه الشریف است که ما را دچار تقطر و قحط و انزواء نموده است (اگرچه اصح بلکه صحیح آن است که بگوئیم متعلم غایب است نه معلم)

غیبت لزوما معلول تضييع توفيق نیست مانند آنکه عالمان از هم دور باشند و میانشان فواصل باشد. اما تقطر (که شاید محصول غیبت باشد یا نباشد) همواره معلول کاستی توفیق است.